

RADIO KLEBNIKOV WEEKBLADEN #51

uitzending op 15/05/2021

*rotzooi, rasters
en rintels*

Het Programma van de Vrije Lyriek

SCORPIO

beeld cover:
NKdeE, dienst Illustratie en Visualisering ([CC0 1.0](#))

RADIO **KLEBNIKOV** WEEKBLADEN # 50

uitzending op 08/05/2021

*tekstverzameling vrijelijk te week gelegd , waaruit desgewenst de beschikbare stemmen op de
vermelde datum putten kunnen om zich ter aether te verheffen*

CC BY-NC-SA- Neue Kathedrale des erotischen Elends 2020

stuur uw bijdragen aan de WEEKBLADEN naar
weekbladen@radioklebnikov.be

INHOUD

André Fromont	5
Une vie passée	5
het leven geleden	6
Faux pas	7
L'intérieur d'une noix	10
Without touching ground	13
Hatti	14
...unsere Haut ist eine Hülle...die uns vor dem Außen schützt. .	14
... jetzt ist er in aller Munde ...eifrig macht er seine Runde	15
...die Zeit.. sie ist ein Kind des Denkens	16
.....wer das Alte weiß zu schätzen...	17
...tiefer Himmel grau und schwer...	18
Leah Rudnicki	20
Dremlen Feygl	20
Dreaming Birds	21
NKdeE	22
my thoughts into matter grotesquely explode	22
Persefone	23
Plunder Sleep	23
William Blake	24
Visions of the Daughters of Albion (2)	24
William Shakespeare	26
Sonnet 51	26
1609 Quarto Version	26
Sonnet 52	27
1609 Quarto Version	27
EPILOOG	28

Lees Mij

stuur uw bijdragen voor de 'RADIO KLEBNIKOV WEEKBLADEN' per mail naar weekbladen@radioklebnikov.be

- **RADIO KLEBNIKOV** selecteert zelf teksten uit wat er online verschijnt maar **iedereen** kan teksten opsturen voor opname in de WEEKBLADEN
- na de uitzending worden deze WEEKBLADEN als pdf-bestand gepubliceerd en verspreid via onze kanalen.
- we aanvaarden **ENKEL TEKST** als bijdrage, géén afbeeldingen of andersoortige bestanden!
- bijdragen kunnen **eigen teksten zijn of teksten van anderen** waarvan je graag een voordracht zou horen
- als je wil dat er **info over jezelf** als auteur in de pdf nadien staat, vermeld je dat in de mail
- **RADIO KLEBNIKOV** behoudt zich het recht voor om de aangeboden teksten zonder enige verantwoording te weigeren, er wordt niet gecommuniceerd over al dan niet opname in de WEEKBLADEN
- opname in de 'RADIO KLEBNIKOV WEEKBLADEN' is voor een tekst geen garantie om voorgelezen te worden!
- alle teksten zijn en blijven eigendom van de vermelde auteurs en ze resorteren hier én in de pdf na de uitzending onder [Creative Commons CC BY-NC-SA licentie](#)

André Fromont

Une vie passée

Une vie passée
Derrière le rideau
Très vite, trop tard
Calculs précis
Presque rien
Risques calculés
Julien est un dormeur du val
Sans trou rouge au côté droit
Soudain
Très vite, trop tard
Une lumière percute
L'œil sombre de Julien
Du bruit dans les caves
Un grain de sable
Une douce hésitation
Une première beauté
Julien se soupçonne une tendresse
Faut y aller
Tout au bout
Dans l'air frais
Du bon endroit
Presque rien
Très vite

(><http://www.entrelignes.be/le-cercle/andr%C3%A9-fromont/une-vie-pass%C3%A9e-0>)

het leven geleden
achter het gordijn
heel snel, te laat
precieze berekeningen
bijna niets.
berekende risico's
Julien is een slaper van de vallei
zonder een rood gat in zijn rechterzij
plotseling
heel snel, te laat
een licht snijdt door
Julien's donkere oog
lawaai in de kelders
een korreltje zand
een zachte aarzeling
een eerste schoonheid
Julien vermoedt een tederheid
je moet er naartoe
helemaal tot het einde
in de frisse lucht
ban de juiste plaats
bijna niets
heel snel

Faux pas

Sans un frisson
Lola est emportée
En terrain miné
Lucidité éclair
Corps flottant
Le premier pas se danse
Et calme sa douleur
Un faux pas
Faut pas
Ébriété sévère
Bon débarras

Alberte, plantée là
Où l'herbe manque
Censure tout
En prise directe
Une image manque
Les rumeurs circulent
Le monde s'écroule
Ils cassent les vitrines
Et pillent
En technicolor
Tout-doit-disparaître

David, en pleine émeute
Épouse son ombre
En couple étrange
Il en dit davantage
S'il parle tout seul
Le premier pas se danse
Et calme sa douleur
Un faux pas
Faut pas
Les vols de nuit
Limitent le supportable

Érika tient la caisse
Justin tire en l'air
Des pneus brûlent
Anciens feux, anciennes fumées
Tout est déplacé
Éparpillé à jamais
Bout de course
Des idées surgissant
Érika, masque arraché,
Se cache dans sa réserve
Elle apprend à taire
Ses colères cachées

Hilde déborde
Elle était là pour voir
En divinité sombre
Le tourbillon central
Des discordances
Et de l'harmonie
Le premier pas se danse
Et calme sa douleur
Un faux pas
Faut pas
Moment d'incertitude
Névroses compatibles

Hilde boîte en silence
Justin range son revolver
Les cheveux répandus
Sa jeunesse en nuage de fumée
En beats tourmentés
Il hume les signaux
Trop faibles
Pour apaiser le volcan
Justin s'élance

Le premier pas se danse
Et calme sa douleur
Il ose le deuxième pas
Et glisse
Dans l'éternité
Des temps qui changent

(><http://www.entrelignes.be/le-cercle/andr%C3%A9-fromont/faux-pas>)

L'intérieur d'une noix

Une fureur
Un calme insensé
Frappé
Lucien se fige
Devant l'ombre apparue
Il était pierre qui roule
Écrasait les choses libres
Et les détails du monde
Le voilà à l'arrêt
Devant une porte ouverte

En attendant le café
Tranches de pain
Confitures
Les doigts pianotent Chopin
Sur le bois de la table

Ariane oppose
Le visible et l'invisible
Au bord d'un désert
Tout en courbes
Inachevées

Ce matin
Une tempête de sable
Affole la respiration
D'Ariane

Charles Trenet chante
Une noix
Qu'y a-t-il à l'intérieur
D'une noix ?

Rien n'échappe à Ariane
Elle évite la pierre qui roule
Avec la voix douce
D'un rêve
Ariane est comblée
Dans un lit mouillé
Elle ronfle

Le calme
D'un ruisseau en automne

Un réservoir de pudeurs
Une arme chargée
D'une balle dum dum
Une bombe amorcée
Une idée, des paroles
Une émotion, un silence
Un corps ouvert
Jambe dérobée
Un agacement d'amour
Un feu

Les sept nains se comptent
Fausses vieilles barbes
Immortelles
Cachées en
Toi sans moi
N'existe pas
Ton élégance radicale
Ton œil indompté
Moi sans toi
N'existe plus
Dans ce temps devenu Fou

Un géant vu de derrière
Dit un poème très sombre
D'un faible éclat de voix
Il dit les lunettes roses
La limite du rée
l Le monde des sans odeur
L'art déshumanisé
Il nous noie à nouveau
Dans l'eau lente qui pue

Ariane lève ses paupières lourdes
Secoue ses cheveux
Noir corbeau
Elle avale l'intérieur
D'une noix

Une tasse de café corsé
Nomme Les disparus
Et les bienvenus

Elle chuchote son plaisir
Gaiement
À Christian qui écrase
Les choses noires
Et pousse sa pierre
Qui roule Loin
De son corps libéré

(><http://www.entrelignes.be/le-cercle/andr%C3%A9-fromont/l-int%C3%A9rieur-d-une-noix>)

Without touching ground

Without touching ground
A winter scene
It's freezing
In a remote place
Beach and thunder
Double horizon
Eyes into the sea
Robert uses force
On Brighton's pier
Barrier gestures
Of a fountain
Streams blue
Of the universe
Uncertain
Balances
A Cretan shower
On the other side of the air
Bunkers
Low in the sky
A personal plan
A chain of command
A procession
Meditation in Mariemont
Rain on the ring, towards Charleroi
Death under the door
A goatee's dream
On the banks of river Sambre
Another lost child
Well-housed pigeons
Young dogs playing
Watermusic
Metamorphosis
Lunar genealogy
Retained flight
Without touching ground
Towards the light

(><http://www.entrelignes.be/le-cercle/andr%C3%A9-fromont/sans-toucher-terre-0>)

Hatti

...unsere Haut ist eine Hülle...die uns vor dem Außen schützt. .
und so dem Inneren Menschen bestens nützt...
auf Dauer wohl doch strapaziert..wenn ..dann gerne ihre Form verliert...
wird unansehnlich faltig grau ..mit Pickeln Schuppen und auch rauh...
wir cremen uns mit Salben ein...
aus kleinen edlen Töpfen
wir lassen uns die Börse schröpfen
denn helfen tut's auf Dauer nie
da freut sich nur die Industrie ...
da lob ich mir der Eva's Schlange..
die war vor alter Haut nicht bange....sie häutet sich ganz ungeniert...
die alte Haut sehr rasch verliert...und sieht dann wieder aus wie neu...
dies sollten wir uns wünschen..brauchten nie mehr uns zu tünchen...
wir wären immer frisch und froh ..so ..wie ein zarter Babypo....

.... onze huid is een omhulsel... dat ons beschermt tegen het buiten. .
en dient zo de innerlijke mens zeer goed...
maar op de duur strak gespannen..en ..dan graag zijn vorm verliest...
wordt lelijk, gerimpeld en grijs... met puistjes, roos en ruwte...
we smeren ons met zalfjes in...
uit kleine elegante potjes
we laten in onze beurzen schrapen
want helpen doet het niet voor lang
alleen de industrie is gelukkig...
ik prijs liever Eva's slang...
ze was niet bang voor een oude huid... ze liet haar huid onbevangen los...
vervelt heel snel... en ziet er dan weer als nieuw uit ....
dat is wat we moeten wensen.. we hoeven onszelf niet meer wit te
wassen.....
we zouden altijd fris en gelukkig zijn ..zo ..als een teder babyvel...

... jetzt ist er in aller Munde ...eifrig macht er seine Runde

..es zeigt wohlgemuth.. der junge Mann ..was er heut alles machen kann....

jeden Halm und jeden Ast...hurtig er nun angefasst...er lässt es sonnig
mächtig sprießen...

der Mensch er muss jetzt nur noch gießen...und in die Knospen fährt er
stolz...

und grünt sogar das alte Holz...bei seiner Arbeit er stets lacht...

..das letzte Eis jetzt jammernd kracht...

und wenn er abends müde geht ...ein sanfter Wind dann Nächtens weht.

..lässt die Verliebten lange wachen...

und nur die schönsten Sachen machen....

Er spricht uns alle fröhlich an..mit seinem Blühen seinem Sprießen...

Nur der Allergiker ..muss niesen...

... nu ligt hij wel op ieders lip... 't is gretig de ronde aan 't doen...

...hij toont blijgezind... de jonge man...wat hij vandaag de dag kan doen....

elke stengel en elke tak...haastig raakt hij het nu aan...hij laat het zonnig
breed ontkiemen...

de mens hoeft het enkel nog te begieten... en tussen bloemknoppen rijdt
hij trots....

...en vergroent zelfs het oude hout... op zijn werk lacht hij altijd....

...het laatste ijs breekt nu met een jankend geluid...

..en als hij 's avonds moe wordt... ..dan waait er 's nachts een zacht
briesje...

...houdt geliefden laat wakker...

..die alleen de mooiste dingen doen ....

hij spreekt ons allen vrolijk toe...met zijn bloeien met zijn kiemen....

maar wie allergisch is...moet niezen...

...die Zeit.. sie ist ein Kind des Denkens

...welches ist dem Menschen eigen....

und wie bei allen Kindern üblich...sie zum Despotismus neigen..sind ein Quälgeist der uns treibt....

unterteilen und verwalten..so die Jungen wie die Alten...das Leben wird so einverleibt

...Pünktlichkeit ist eine Geißel...die Uhr ein Folterinstrument...

..und wer denn eine Strafe fürchtet ...der eilt sich so... als ob es brennt....

Zweimal nun in einem Jahr...

wird der Irrsinn völlig klar...auf der Runde um die Sonne zeigen sie ihre große Macht ... jeweils dann in einer Nacht wird die Stunde einmal vor und dann zurückgestellt wirklich eine verrückte Welt..

...de tijd...dat is een kind van het denken

...wat eigen is aan de mens....

en zoals met alle kinderen... neigen ze naar despotisme... zijn een kwelgeest die ons....

om te verdelen en te beheren... zowel de jongeren als de ouderen... het leven wordt gelijkgesteld

...punctualiteit is een gesel... de klok een martelwerktuig...

..en hij die straf vreest...hij haast zich zo... alsof het brandt....

Twee keer nu in één jaar...

wordt de waanzin helemaal duidelijk... op de ronde om de zon tonen ze hun grote kracht... elke keer dan in één nacht het uur wordt eenmaal vooruit en dan achteruit ingesteld echt een knotsgekke wereld...

.....wer das Alte weiß zu schätzen...
der ist Konsum meist abgeneigt....
gern seine alte Hose zeigt...
bequem in alten Schuhen steht...
und öfter auf den Trödel geht. ..
...Wachstum ist die heilige Kuh
die die Umwelt vollends frisst...
über diesen Fetisch meist
Wesentliches rasch vergisst...
Wachstum ja... anders aber ....
als der Markt es gerne hätte...
nämlich als die große Wette...
ob die Arbeit des innern Schaffens..
das unterscheidet uns vom Tier.. vom Affen....
Früchte mannigfaltig trägt ...
das füllen unseres Bauch's... brauchen wir natürlich auch..
doch dieses ist es nicht allein .denn auch für Geist und Seele...
achte gut das nichts dran fehle...
dann ist das Alter Höhepunkt....und trotz Gebrechen ganz gesund...

.....wie het oude waarden kan....
die is van consumptie meestal afkerig...
toont graag zijn oude broek...
is oké in oude schoenen...
en gaat vaker naar de vlooiemarkt. ..
...Groei is de heilige koe...
die het milieu helemaal opvreet...
door deze fetisj raken vaak
essentiële zaken snel vergeten....
Groei ja... maar anders ....
dan de markt zou willen...
namelijk als de grote gok...
of het werk van de innerlijke schepping...
dat ons van het dier onderscheidt... van de aap ....
vrucht draagt op vele manieren...
het vullen van onze buik... ..hebben we ook nodig, natuurlijk...
...maar dit is niet het enige. ook de geest en ziel...
...zorg er goed voor dat er niets ontbreekt. ....
dan is de ouderdom een hoogtepunt....en ondanks de gebreken heel
gezond...

...tiefer Himmel grau und schwer...

Bäume ragen kahl und leer

...frostig in den jungen Tag..dieser lädt uns zum Verweilen

in des Lagers Tiefenwärme ...

plötzlich zeigt sich in der Ferne...ein schmaler Streifen

in rose...

weitet weiter sich in Weite

in die Länge in die Breite

lässt sich nun ins Trübe fluten...

welch ein Schauen in die Glut

ist es Feuer ...ist es Tod...

nein..es ist ein Morgenrot....

...nun bricht's hell aus Wolkenlücken und ich schaue voll Entzücken in
das schönste Himmelsblau

ich staune...staune um die Wette...

und nichts mehr hält

mich nun im Bette...

erfreut mich nun ein schöner Tag

...diepe hemel grijs en zwaar...

bomen torenen kaal en leeg

...nachtvorst in de jonge dag.. dit nodigt ons uit om te blijven

in de diepe warmte van het kamp ...

plotseling in de verte...verschijnt een smalle streep

in roos...

breidt zich verder uit in onmetelijkheid

in de lengte in de breedte

stroomt nu in de donkerte...

wat een blik in de gloed

is het vuur...is het dood...

Nee...het is het morgenrood....

... nu breekt het helder uit de wolken en ik kijk vol verrukking naar het
mooiste hemelblauw

Ik ben verbaasd...verbaasd over alles...

en niets meer houdt

mij nu in bed nog...

een mooie dag die mij verrukt

...Jahr für Jahr kommt einer zu...

da gibt's kein Stillstand ..keine Ruh
nicht sichtbar sind die feinen Dinge
nicht sichtbar sind des Baumes Ringe...die sich wachsen in die Zeiten...
in die Höhen in die Breiten...
und jeder ist... wohl ein Beweis.. ein Ausdruck starker Leiden
..denn aus Stürmen und den Dürren wächst die Kraft
...die in des Frühlings Blüenträumen..stetig mutig neues schafft ...
auch am Mensch in seinem Wesen kann man das Alter
sehr gut lesen...seine Stürme seine Dürren. ..sieht man ja vor allen Dingen

.
..zuerst an seinen Augenringen..und später sieht man..
dann auch Falten ...das jedoch nur bei den Alten....
doch auch diesen ist der Lenz ein Freund
...neu ist die Welt ..neu ist das Licht
...die Alten dann der Hafer sticht....

.... jaar na jaar komt er een jaar...

er is geen stilstand... geen rust
niet zichtbaar zijn de fijne dingen
niet zichtbaar zijn de ringen van de boom...die groeien in de tijd...
in de hoogte in de breedte...
en elk is... waarschijnlijk een bewijs... een uitdrukking van sterk lijden
..want uit de stormen en de droogte groeit de kracht
... die in de bloesem van de lente dromen... gestaag opnieuw en moedig
nieuwe ...
ook aan de mens op zijn manier kan men de leeftijd zien
heel goed...zijn stormen zijn droogtes. ...dat ziet men ja vóór alles...
...eerst aan de ringen rond zijn ogen... en later zie je ook...
...dan ook rimpels...maar dat alleen bij de ouderen... ....
maar zelfs dat zijn vrienden van de lente.
...nieuw is de wereld..nieuw is het licht.
...de oudjes die hun haver oogsten....

Leah Rudnicki

Dremlen Feygl

Dremlen feygl af di tsvaygn,
Shlof, mayn tayer kind.
Bay dayn vigl, af dayn nare }
Zitst a fremde un zingt: } x2
Lyu-lyu, lyu-lyu, lyu.

S'iz dayn vigl vu geshtanen
Oysgeflokhtn fun glik,
Un dayn mame, oy dayn mame, }
Kumt shoygn keyn mol nit tsurik. } x2
Lyu-lyu, lyu-lyu, lyu.

Kh'hob gezen dayn tatn loyfn
Unter hogl fun shteyn,
Iber felder iz gefloygn }
Zayn faryosemter geveyn. } x2
Lyu-lyu, lyu-lyu, lyu.

*[Vilna ghetto song collected and sung by Rabbi David on
http://www.neohasid.org/audio/dremlen_feygl/ - music: Leyb Yampolski]*

Dreaming Birds

Birds are dozing on the branches.
Sleep my dear little one.
At your crib on an old wooden bench,
a stranger sings to you.
Lyu-lyu, lyu-lyu, lyu.

There was a time when your crib
was woven out of happiness.
But now your mother, oh, your mother,
will never return.
Lyu-lyu, lyu-lyu, lyu.

I have seen your father running,
under a hail of stones
and his far and lonely wail
flew over the fields.
Lyu-lyu, lyu-lyu, lyu.

[transl. by Dina Suller ('perhaps' - abridged by NKdeE)]
(>http://www.neohasid.org/audio/dremlen_feygl/)

NKdeE

my thoughts into matter grotesquely explode

boule de boule de terre wrapped in air my breath
sadly retrouve droef retrieves ego (yes) decouvre
lentement la la au dessus de la lingers on le language
wagers de schone van Li avec lust dans son oeil la

(oui) liefde over there fladdert stumbles into its
coeur enchantée by its own frightfull faiblesse
i don't love myself (ja) nee je me fait comme poudre
de chicken nugget soup oplos- en weekmiddel

mixture explosive azijn zweten mijn tenen sulfur
ignites het mijne middenin het hoopje tenen daar
and what is mine is coming down it deceases descends

out goes l' air d' avoir into what is seen of air c.a.d.
le grand sing sang sung of us ça bouge quand même.
je suis qu' ici. when i leave here i will be gone already.

dv, bujumbura, burundi -28/04/2009 @22:43

Persefone

Plunder Sleep

Today I hit my face with a stuffed gun for 2 hours until I was tired and took a bath and then woke and hit her face with a stuffed pity for 20 mins and went to sleep.

The stuffed guns were a rintel and a mule.

The rintel was grey with a black head.

(>inzending ontvangen op 10/05/2021)

William Blake

Visions of the Daughters of Albion (2)

Oothoon weeps not; she cannot weep, her tears are lockèd up;
But she can howl incessant, writhing her soft snowy limbs,
And calling Theotormon's Eagles to prey upon her flesh.

`I call with holy voice! Kings of the sounding air,
Rend away this defilèd bosom that I may reflect
The image of Theotormon on my pure transparent breast.'

The Eagles at her call descend and rend their bleeding prey:
Theotormon severely smiles; her soul reflects the smile,
As the clear spring, muddied with feet of beasts, grows pure and smiles.

The Daughters of Albion hear her woes, and echo back her sighs.

`Why does my Theotormon sit weeping upon the threshold,
And Oothoon hovers by his side, per 1000 suading him in vain?
I cry: Arise, O Theotormon! for the village dog
Barks at the breaking day; the nightingale has done lamenting;
The lark does rustle in the ripe corn, and the eagle returns
From nightly prey, and lifts his golden beak to the pure east,
Shaking the dust from his immortal pinions to awake
The sun that sleeps too long. Arise, my Theotormon! I am pure,
Because the night is gone that clos'd me in its deadly black.
They told me that the night and day were all that I could see;
They told me that I had five senses to enclose me up;
And they enclos'd my infinite brain into a narrow circle,
And sunk my heart into the Abyss, a red, round globe, hot burning,
Till all from life I was obliterated and erasèd.

Instead of morn arises a bright shadow, like an eye
In the eastern cloud; instead of night a sickly charnel-house,
That Theotormon hears me not. To him the night and morn
Are both alike; a night of sighs, a morning of fresh tears;
And none but Bromion can hear my lamentations.

`With what sense is it that the chicken shuns the ravenous hawk?
With what sense does the tame pigeon measure out the expanse?
With what sense does the bee form cells? Have not the mouse and frog
Eyes and ears and sense of touch? Yet are their habitations
And their pursuits as different as their forms and as their joys.

Ask the wild ass why he refuses burdens, and the meek camel
Why he loves man. Is it because of eye, ear, mouth, or skin,
Or breathing nostrils? No! for these the wolf and tiger have.
Ask the blind worm the secrets of the grave, and why her spires
Love to curl round the bones of death; and ask the rav'nous snake
Where she gets poison, and the wing'd eagle why he loves the sun;
And then tell me the thoughts of man, that have been hid of old.

`Silent I hover all the night, and all day could be silent,
If Theotormon once would turn his lovèd eyes upon me.
How can I be defil'd when I reflect thy image pure?
Sweetest the fruit that the worm feeds on, and the soul prey'd on by woe,
The new-wash'd lamb ting'd with the village smoke, and the bright swan
By the red earth of our immortal river. I bathe my wings,
And I am white and pure to hover round Theotormon's breast.'

(><https://www.radioklebnikov.be/tekst/visions-of-the-daughters-of-albion-2/>)

William Shakespeare

Sonnet 51

Thus can my love excuse the slow offence
Of my dull bearer when from thee I speed:
From where thou art why should I haste me thence?
Till I return, of posting is no need.
O! what excuse will my poor beast then find,
When swift extremity can seem but slow?
Then should I spur, though mounted on the wind,
In winged speed no motion shall I know,
Then can no horse with my desire keep pace.
Therefore desire, (of perfect'st love being made)
Shall neigh, no dull flesh, in his fiery race;
But love, for love, thus shall excuse my jade-
    Since from thee going, he went wilful-slow,
    Towards thee I'll run, and give him leave to go.

1609 Quarto Version

THus can my loue excufe the flow offence,
Of my dull bearer,when from thee I speed,
From where thou art,why fhould I haft me thence,
Till I returne of pofting is noe need.
O what excufe will my poore beaft then find,
When fwift extremity can feeme but flow,
Then fhould I fpurre though mounted on the wind,
In winged fpeed no motion fhall I know,
Then can no horfe with my defire keepe pace,
Therefore defire(of perfects loue being made)
Shall naigh noe dull flefh in his fiery race,
But loue,for loue,thus fhall excufe my iade,
    Since from thee going he went wilfull flow,
    Towards thee ile run,and giue him leaue to goe.

(><http://www.shakespeares-sonnets.com/sonnet/51>)

Sonnet 52

So am I as the rich, whose blessed key,
Can bring him to his sweet up-locked treasure,
The which he will not every hour survey,
For blunting the fine point of seldom pleasure.
Therefore are feasts so solemn and so rare,
Since, seldom coming in the long year set,
Like stones of worth they thinly placed are,
Or captain jewels in the carcanet.
So is the time that keeps you as my chest,
Or as the wardrobe which the robe doth hide,
To make some special instant special-blest,
By new unfolding his imprisoned pride.
Blessed are you whose worthiness gives scope,
Being had, to triumph, being lacked, to hope.

1609 Quarto Version

SO am I as the rich whose blessed key,
Can bring him to his sweet vp-locked treasure,
The which he will not eu'ry hower suruay,
For blunting the fine point of seldome pleasure.
Therefore are feasts so sollemne and so rare,
Since sildom comming in the long yeare set,
Like stoness of worth they thinly placed are,
Or captaine Iewells in the carconet.
So is the time that keepes you as my chest,
Or as the ward-robe which the robe doth hide,
To make some speciall instant speciall blest,
By new vnfoulding his imprison'd pride.
Blessed are you whose worthinesse giues skope,
Being had to tryumph, being lackt to hope.

(><http://www.shakespeares-sonnets.com/sonnet/52>)

EPILOOG

what is happening to me is wonderful
what is not happening to me is awful
what is happening to me is awful
what is not happening to me is wonderful

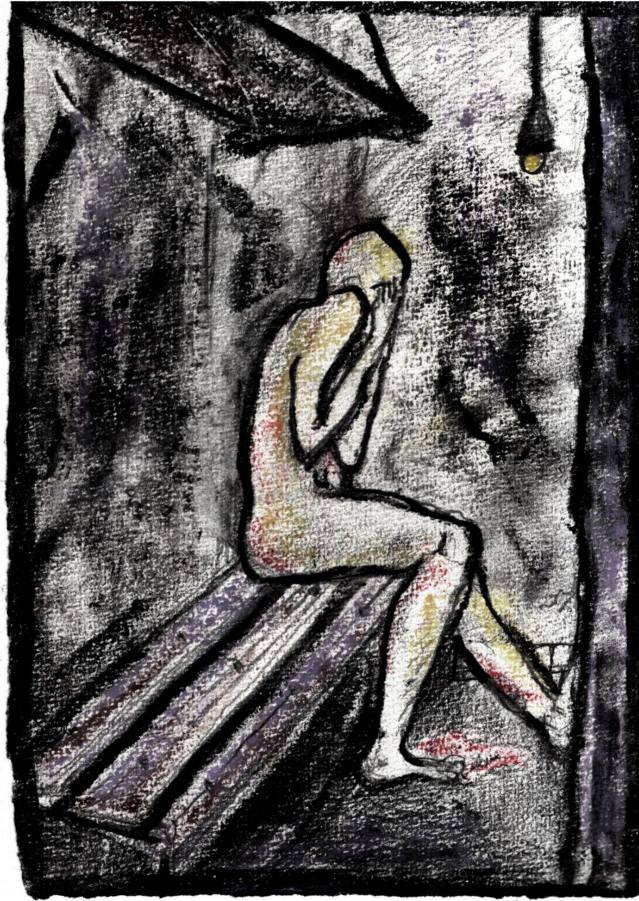
what is happening to me is void of wonder
what is happening to me is void of awe
what is not happening to me is void of awe
what is not happening to me is void of wonder

what is happening is wonderful
what is happening is wonderful
what is happening is awful

what is happening is awful
what is happening is awful
what is not happening is void of wonder.

RADIO KLEBNIKOV 15/05/2021 @19u53

it's in prison

[NKdeE, dienst Illustratie en Visualisering (CCo 1.0)]

Radio **Klebnikov**

is het programma van de Vrije Lyriek
elke zaterdag van 18u tot 20u
op de Leuvense vrije radio **Radio Scorpio**
FM 106 of <http://radioscorpio.be/luister.html>